

εἰ δὲ ἀποροὶ σφόδρα· οἱ δὲ πλείοι, οἱ μέσοι A
 τούτων. ἐπὶ τοίνυν ὁμοιοῦται τὸ μέτριον
 ἄριστον, καὶ τὸ μέσον, φανερόν ὅτι καὶ τῶν ἄτυ-
 γημέτων ἢ κτήσεσι ἢ μέτρῳ, βελτίστη πάντων·
 ῥῆσι γὰρ τῶν λόγων πειθαρχεῖν ὑπερβαλον δὲ,
 ἢ ὑπερβαρῶν, ἢ ὑπερβυζήσῃ, ἢ ὑπερπλοῦστον ἢ
 τῶν ἄντιά τούτοις, ὑπερπῶρον, ἢ ὑπερβαδενή,
 καὶ σφόδρα ἀμίαν, καὶ ἐπιπὶ τοῖς λόγοις ἀκο-
 λουθεῖν, γίνονται γὰρ, οἱ μὲν, ὑβριστῶν, καὶ B
 μεγαλοπονηροῦ μέλλον οἱ δὲ, κακοδρῶν, καὶ
 μικροπῶνροί λίσαν. ἤδη δὲ ἀδύνατον τὰ
 μὲν γίνεσθαι δι' ὑβρίων, τὰ δὲ διὰ κακοου-
 ρίας. ἔτι δὲ ἡμιᾶδ' οὕτοι φυλαρχοῦσι καὶ
 βουλαρχοῦσι. ταῦτα δὲ ἀμφοτέρω βλα-
 βεῖα τῆς πόλεως. ποῦς δὲ τούτοις, οἱ μὲν ἐν
 ὑπερβολῇ ἄτυγμητόν ὄντες, ἐχθροὶ, καὶ πλε-
 του, καὶ φίλων, καὶ τῶν δῆλων τῶν ποιούτων, ἀρ-
 χεῖται οὐτὲ βουλοῦνται, οὐτὲ ὀπίσταν· καὶ τῶν C
 ἄτυγμῶν οἰκοῦσιν ὑπερβαρῶν πᾶσιν οὐστ' δια γὰρ ἢ
 τῆσφιν οὐδ' ἐν τοῖς διαπραγματικῇ ἀρχεῖται
 σὺν ἡδὲ αὐτοῖς· οἱ δὲ κατὰ ὑπερβολῆς ἐν ἐν-
 θύμῳ τούτων, ταπεινοὶ λίσαν. ὡς δ' οἱ μὲν, ἀρ-
 χῆν ἐκ ὀπίστανται, ἀλλ' ἀρχεῖται δουλικῶς ἀρ-
 χῆν· οἱ δὲ, ἀρχεῖται μὲν οὐδεμιᾶ ἀρχῆ, ἀρχῆν
 δὲ δεσποτικῶς ἀρχῆν· γίνεσθαι οὐκ ἰσχυρῶν καὶ
 δεσποτῶν πόλεις, ἀλλ' ἐκ ἐλευθέρων καὶ τῶν D
 μὲν φθονοῦσιν, τῶν δὲ καταφρονούσιν· ἀ-
 πλείστον ἀπέχθ' φιλίας καὶ κοινωνίας πολιτι-
 κῆς· ἢ γὰρ κοινωνία, φιλικόν· οὐδὲ γὰρ ὁδοῦ βε-
 λον· κοινωνεῖν τοῖς ἐχθροῖς· βουλοῦνται δὲ γὰρ
 ἢ πόλεις ἐξ ἴσων ἔσθ' ἢ ὁμοίαν ὅτι μέλισσαι.
 τῶν δὲ ὑπερβαρῶν μέλισσαι τοῖς μέσοις, ὡς ἀ-
 ναγκῶν ἄριστοι πολιτεῖται τῶν τῶν ἢ πό-
 λεις, ἐξ ἄν φαμὲν φύσιν τῶν σύσειν ἔσθ' ἢ τῶς E
 πόλεις· καὶ σώζονται δὲ ἐν τῆς πόλεις ἐν οὐ-
 τοῖς μέλισσαι τῶν πολιτῶν. οὐτὲ γὰρ αὐτὰ
 τῶν δῆλων τῶν, ὡς ἀπὸ οἱ πέντες, ὀπίσταν μού-
 σιν· οὐτὲ τῶς τούτων ἔτεροι, κατὰ τῶν τῶν τῶν
 πλοσίων οἱ πέντες ὀπίσταν μούσιν. καὶ διὰ τὸ
 μίτ' ὀπίσταν μούσιν μίτ' ὀπίσταν μούσιν,
 ἀκινδύνως διάγοισι. διὰ τῶν καλῶς ἡ-
 ξῶντο Φαυκιδίης·

alij paupertate nimia deprimuntur: alij
 sunt inter hos medij. Cum igitur confessi
 simus mediocritatem, & medium esse o-
 ptimum, palam, quod bonorum fortunæ
 mediocris possessio, est optima omnium
 existimanda, hæc enim facilis est ad o-
 bedientiam mandatorum. At verò si mo-
 dum excedant in alterutram partem (seu
 si forma, si viribus, si nobilitate generis, si
 diuitiis, vel iis contrariis, seu si paupertate
 nimia, si imbecillitate egregia, si igno-
 minia multa) difficile est ut rationi obedi-
 ant: sunt enim istorum alij superbi &
 delinquentes apertè in rebus magnis, alij
 occultè pravi, & in rebus exiguis fraudato-
 res, iniuriæ verò inferuntur quando-
 que per contumeliam, quandoque per
 dolum. Insuper hi minimè circa guber-
 nationem reipublicæ afficiuntur, mini-
 mèque consulunt: hæc autem utraque dā-
 nosi sunt ciuitatibus. Præterea qui bonis
 fortunæ superabundant, ceu opibus, diui-
 tiis, amicis, & aliis huiusmodi, nec imperi-
 um cuiusquam pati volunt, neque sciūt,
 & hoc statim domi eorum natis existit:
 propter delicias enim ne in scholis quid-
 em præceptoribus obedire consueuerūt.
 Qui autem eorum sunt in indigentia nim-
 ia constituti, deiecto nimium animo, vi-
 lesque existunt, ex quo fit ut magistra-
 tum gerere nesciant, sed ad parendum ser-
 uiliter sint apti, illi verò sibi imperari nul-
 lo modo patiuntur, sed ipsi aliis tan-
 quam domini, volunt imperare. Efficitur
 ergo seruorum & dominorum ciuitas, non
 autem liberorum: & aliorum inuiden-
 tium, aliorum spernentium, quod pluri-
 mum abest ab amicitia & ciuili societate.
 nam societas amicabile quiddam est: cum
 inimicis enim ne via quidem communi-
 care volunt homines. Vult quidem ciui-
 tas ex paribus ac similibus esse, quantum
 maxime id fieri potest, hoc autem maxi-
 mè existit medijs, itaque necessarium fit,
 ut huiusmodi ciuitas optimè gubernetur,
 ex quibus diximus naturam constare ciui-
 tatem. Conferuntur quoque in ciuitati-
 bus isti maxime cæterorum ciuium, ne-
 que enim aliena concupiscunt, ut faciunt
 pauperes: neque eorum bona cupiuntur
 F ab alijs, ut accidit diuitibus, & quia neque
 insidiantur alijs, neque alij ipsis, sine pe-
 riculo degunt. Quapropter bene opti-
 uit Phocylides, *multa mediocribus optima,
 mediocris esse volens in ciuitate.* Patet igitur,
 quòd ciuili societas optima est, quæ
 per mediocres fit, easque ciuitates reci-
 pere, ut optimè gubernetur, in quibus

Πολλὰ μέσοισιν ἄριστα· μέσοις δὲ τῶν ἐν
 πόλει ἔσθ'.

δι' ἄλλο ἀρετὴ ὅτι καὶ ἡ κοινωνία ἢ πολιτικὴ ἀ-
 ριστή, ἢ διὰ τῶν μέσων· καὶ τὰς τοιαύτας
 ἐνδεδεχεται ὅτι πολιτεῖται πόλεις, ἐν αἷς δὲ